

Гората отдавна се бе разбудила. Славейчетата и дроздовете се унасяха в своите песни, гургулиците, гривците и дивите гължби се заобаждаха от вси страни. От нивите долиташе гласа на пжтпжджа...

Аз излязох на една полянка сред гората и спрях. Сжбрах сжчки, запалих огън, налях вода в чайничето и го сложих на огъня. Откжснах пресен липов цвят от една липа и го пуснах в горещата вече вода. А като вжзвре той, налях в чашата, турих захар и засжрбах...

Който не е пил чай от пресен липов цвят, той нищо не знае!

Глтах горещия чай, гледах липовата горичка и слушах бржмченето наоколо си. По липовия цвят бржмчеха хиляди и хиляди пчели и сжбираха мед. Бржмченето беше монотонна музика, но приятна и тиха.

Изпих чая. Легнах вжзнак и почнах да гледам пчелите, които се увираха между липовите цветове. Усещах как тяхната музика бавно ме приспива. Бжблеше наблизко едно поточе... И миризмата на липовия цвят изпжлваше гжрдите ми...

И. Василев

Риба и пеперуда

На края на полето има рекичка, синя като небето. Тя скача от горе, пени се, играе и става по голяма и по-силна. В полето е открито, гледа се навред наоколо, чува се как кравите хрупат сочната трева и се усеща миризмата на полските цветя.

Едно модрооко момченце лежеше вжв високата трева край реката и гледаше вжв водата. Как тихичко се движеше тя, каква хубава песен пееше! И каква бе прозрачна! Момчето можеше лесно да прочете камжетата по джното ѝ. А ето тжкмо насреща му плуваше малка рибка. Тя се гуркаше ту на една, ту на друга страна. Изведнаж тя се спря пред момчето.

— Боже мой, — рече един глас, който малкото момче не можеше да определи дали беше на рибата, или пжк на малката птичка, която пжрхаше в храстето над него.